

Hun opgiver aldrig børnene

Leder af børnehjemmet i Uummannaq, ildsjælen Ann Andreassen, gør en væsentlig forskel her i verden.

TEKST: Trine Juncher Jørgensen

I 2015 modtog hun Gernes Fondens hæderslegat for sin evne til at integrere musik, kunst, film og kultur i dagligdagen på børnehjemmet på en måde, så det styrkede og inspirerede børnene.

Det er ikke den første anerkendelse, Ann Andreassen har fået for sin indsats med de udsatte børn 500 km nord for Polarcirklen på klippeøen Uummannaq. Faktisk har det regnet med priser ned over den 56-årige socialpædagog for hendes arbejde som forstander af børnehjemmet i 26 år. Og det er fuldt fortjent, siger kolleger og venner.

– Ann ser muligheder for børnene. Hun kan se, at de skal have anerkendelse og hun er god til finde frem til netop de områder, hvor børnene kan få lov at opleve succes og være en del af et positivt fællesskab, fortæller forfatter og lærer Erik Thom, der har kendt Ann Andreassen i mere end 10 år.

De udsatte børn

Ann er født på Færøerne, men flyttede som 12-årig til Albertslund, hvor hun boede hos sin moster og hendes mand. Som ung rejste hun til Israel, hvor hun i en årrække boede i kibbutz og

arbejdede med israelske børn, der var efterkommere af KZ-fanger. Efterfølgende boede hun ad to omgange med beduiner i Sinai-ørkenen. Siden uddannede hun sig til socialpædagog på seminarier i København, samtidig med, at hun arbejdede på Kennedy Centret i Glostrup, der tager sig af børn født med sjældne sygdomme. Som 25-årig, færdiguddannet socialpædagog rejste hun så til Nordgrønland for at arbejde på Børnehjemmet Uummannaq, hvor hun siden hen blev leder.

– Jeg trives nok godt med kaos, og er meget spontan anlagt. Det er ikke sådan, at jeg fra begyndelsen havde planlagt, hvad jeg ville med mit liv og er gået målrettet den vej. Det er mere tilfældigt. F.eks. vidste jeg ikke så meget om Grønland, da jeg søgte stillingen i Uummannaq, men mine forældre og søskende havde været på Grønland, og så ville jeg også gerne derop. Jeg tænkte, at det kunne være et spændende arbejde i god forlængelse af min erfaring med børnene i Israel, der bar rundt på en stor social arv fra deres forældre. Og børnene på Kennedy Centret, der kæmpede med fysiske og psykiske udfordringer. Men jeg kan godt se retrospektivt, at de udsatte børn har været et omdrejningspunkt i mit liv. Men det har ikke været en bevidst overvejelse fra min side. Jeg tror, at jeg kan lide at få børn til at opleve succeser og se, hvordan de kan overraske omverdenen ved at

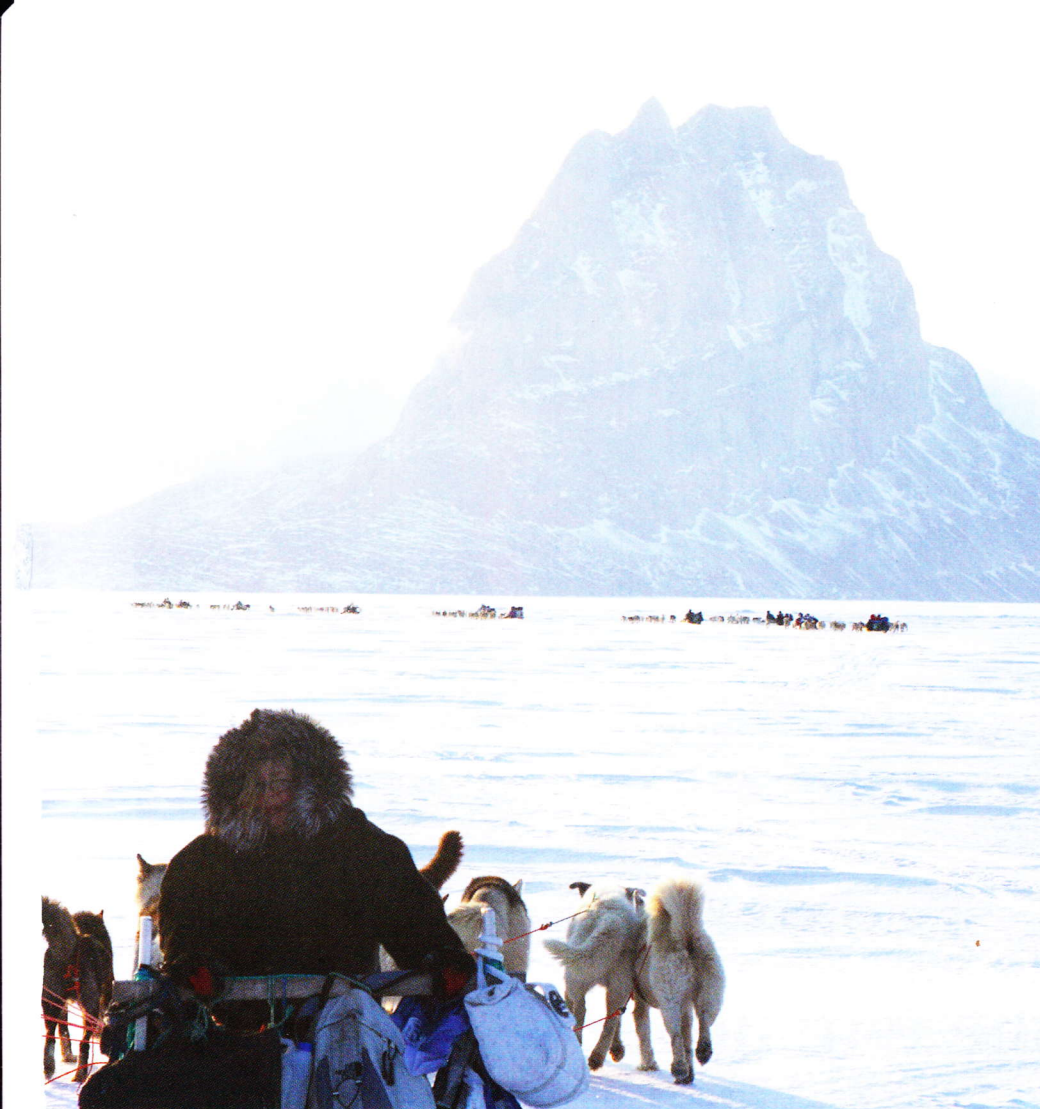
kunne noget andet, end hvad der forventes af dem. Det handler om at understøtte børnene i at se nye veje og muligheder i deres liv. Så at sige blande kortene på en ny måde, fortæller Ann Andreassen, der i knap 20 år dannede par med globetrotteren Ole Jørgen Hammeke, med hvem hun har datteren Pipaluk og papsønnen Ludvig med.

[KAL] Meeqqat Angerlarsimaffianni i nuuissioortooneq.

[DK] Fødselsdag i børnehjemmet.

[GB] Birthday in the children's home.

[KAL] Ann Andreassen qimussersooq. Piniartuunermik kulturitoqaq meeqqat angerlarsimaffianni perorsaariaatsimut kinaassutsimik pilersitsisumut ilaalluinnarpoq.

[DK] Ann Andreassen på hundeslæde. Den gamle fangerkultur er en integreret del af børnehjemmets identitetsskabende pædagogik.

[GB] Ann Andreassen on a dog sled. The old hunting culture is an integral part of the children's home's identity-forming teaching.

Prominente gæster

Igennem tiden har mange prominente navne besøgt børnehjemmet Uummannaq f.eks. tidligere FN-generalsekretær Ban Ki-Moon, tidligere statsminister i Danmark, Helle Thorning-Schmidt og Dronning Margrethe. Derudover har børnene fået mulighed for at optræde foran tusinder af mennesker i koncertsale verden over. Det er dog ikke fordi, at penge og muligheder bare dumper ned fra oven til verdens nordligst beliggende børnehjem. Ifølge hendes nære kolleger arbejder Ann stort set hele døgnet.

– Hun er nok den person, jeg kender, der arbejder allermest og allerhårdest. Fra klokken 7 om morgenen til sent om aftenen, er hun i gang. Når hun er på rejse med børnene, styrer hun det hele undervejs, og bruger samtidig ethvert ledigt øjeblik til at netværke, hvis hun øjner en mulighed, der kan være til gavn for børnehjemmet. Hun er så imponerende, og jeg er dybt fascineret af hendes power og nærvær, siger den franske filmproducent, Marc Buriot, der har arbejdet tæt sammen med Ann på flere filmprojekter.

En tredje vej

Ann har en evne til at være der for børnene som en tryk, fast klippe. Hun er personen, der både kan trøste, guide og skælde ud, hvis der er behov for det.

– I udfordrende situationer er hun fænomenal til at fornemme, hvad børnene har brug for. Hun opgiver aldrig et barn, uanset hvor svært det er. Hun ser nye veje, vi andre ikke havde tænkt på, og hun er god til at forudse og planlægge, så projekter og aktiviteter altid bliver på børnenes præmisser og til børnenes bedste, fortæller Mike Madigson, der har kendt Ann i mange år, og som skrev manuskriptet til filmen "Inuk", som Ann var medproducent på. Filmen, der var optaget i Uummannaq med børn fra børnehjemmet i hovedrollerne, endte med at gå sejrsgang i det meste af verden, og har vundet 20 internationale priser herunder 3 priser på Savannah Film Festival i USA.

"Inuk" er ikke den eneste film, som Ann Andreassen har haft fingrene i. I 2008 var hun producent på kortfilmen "Silent Snow". Og i efteråret lanceres en ny dokumentarfilm "Call of the Ice", som også er optaget i Uummannaq. Dertil kommer bøgerne, musikken og de kunstneriske produktioner, som hun også har været, og til stadighed er en del af. Ann Andreassen nævner ofte, at hun hverken kan spille, synge eller være kreativ. Det er muligvis rigtigt. Men hun kan noget andet. Hun kan samle folk omkring sig, der kan integrere musik, kunst, film og kultur i børnenes dagligdag og spire en nysgerrighed til verden.

Børnene er min succes

I 2009 modtog Ann Andreassen menighedsbørnehavernes Gerda-pris. I 2011 blev hun hædret lokalt af Uummannaq med den lokale Nersor-naat-pris. I 2013 modtog hun først den store grønlandske hæderspris Nersonaat i sølv. Senere samme år fik hun tildelt en af de fineste og mest prestigefyldte danske kulturpriser; Ebbe Munch Prisen.

– Jeg bliver selvfølgelig lykkelig, stolt og taknemmelig, når jeg oplever hæder af det arbejde, vi udfører i Uummannaq. Men den største pris for mig er, når det pædagogiske projekt er lykkedes, og børnene klarer sig godt. En af mine piger har lige fået flidspræmie i skolen. Hun får A'er hele tiden, og er den dygtigste i klassen. Jeg har også fire unge, der netop er blevet færdige med 10. klasse med flotte resultater. Og en af mine tidligere drenge har lige taget sin svendeprøve. Det gør mig glad. Rigtig glad og stolt! Jeg følger jo børnene lang tid efter, at de har forladt børnehjemmet. Jeg vil så gerne have, at de klarer sig godt i voksenlivet. Derudover vil jeg også fremhæve, at børnenes oplevelser og succeser smitter af på deres familier. Når børnene klarer sig godt, vokser hele familien. Måske fik de ikke selv mulighed for det, som deres børn nu får mulighed for. Vi er på den måde også med til at bryde den sociale arv, fortæller Ann Andreassen. ✨